

नं. — ४९८१ — ४९८२
क. ल.

पु. नाम क. घोटने तन्त्रम्.
ल. आचार तन्त्रम्.

कता x x x x

पत्र सं. १५ — सं. १८५४
" "

विषयः तन्त्रम्.

क येनितंत्रम् ॥ ई - ५

एव आचारतंत्रम् १०

धनद्वार - धनद्वार

4981-4982

F. = 15

Starting from 19 to 33!
1 to 18 Missing.

अविचारण ॥ कलौ तारामहाविद्या कलौ ताराफल प्रदा ॥ कलौ तारासुसिद्धा च कलौ ताराफल प्रदा ॥ कलौ तारासाधकस्पदर्शनार्थसमुद्यता ॥ कलौ
 ताराकेवलस्यान्नात्र कार्यविचारण ॥ नान्यविद्या नान्यविद्या नान्यविद्या कलौ क्वचित् ॥ कलौ ताराविहायाथयः कश्चित् शिद्धि कामुक ॥ सहिषा
 न्नि विना देविरतिसंभोगमिच्छति ॥ कलौ तारां विना देवियः कश्चित् काव्यमिच्छति ॥ सनीलसाधनां तपस्वी परिभ्रमति सर्वतः ॥ कलौ तारां विहायाथ
 यकश्चित् मोक्षमिच्छति ॥ सतु शोथनिवृत्त्यर्थं हिमशैले निवेवते ॥ कलौ तारां विना देवियः कश्चित् शिष्टजन्ममिच्छति ॥ सभोजनं विना नूनं क्षुब्धनिवृत्तिर्माभीक्ष्ण्यति ॥ त
 सधन्यसच विज्ञानी स एव सुरपूजितः ॥ सदीक्षितस्तसुरवी साधुसत्पवादी जितेन्द्रियः ॥ सवेदवक्ता स्वाध्यासर्वानन्दपरायणः ॥ स्वस्मिन् ताराचसंभाव्यपू
 जयेजगद्देविका ॥ त्रैलोक्यविजयी भूत्वा तन्नात्र कार्यविचारण ॥ गुरु रूपं शिवं ध्यात्वा शिवरूपं गुरु स्मरेत् ॥ सदा शिवस एवास्ति नात्र कार्यविचारण ॥
 गोपनीयं गोपनीयं गोपनीयं प्रयत्नतः ॥ रहस्यातिरहस्यं च रहस्यातिरहस्यकं ॥ श्लोकाद्वै पादमात्रं वा पादद्वै चतद्वै कं ॥ नामाद्वै वा पठेद्देवि न वध्यं
 दिवसंचरेत् ॥ आवृत्तिफलसिद्ध्यर्थं पुस्तकं पूजयेत् सदा ॥ सर्वसिद्धिर्भवेत्तस्य नात्र कार्यविचारण ॥ ३९ ॥ इति श्रीतत्त्वबोधेतारानामसहस्रनामस्तो
 त्रसंपूर्णं ॥ ॥ श्रीनारायणाय नमः ॥ कैलाशशिखारूढदेवदेवं जगद्गुरुं ॥ सदा स्मरेत्मुखीतुर्गाष्टच्छतिनगनंदिनी ॥ चतुषष्टितंत्रयाणि कृतानि भवता प्रभो ॥ तेषां मध्ये प्रधां निव
 र्त्तैकं रुणातिधे ॥ ॥ श्रीनारायणाय नमः ॥ शृणु पार्वति चार्वंगि अस्ति गुह्यतमं प्रिये ॥ कोटिबारं वारिता सितथापि श्रोतुमिच्छसि ॥ स्त्रीस्वभावाद्दिचार्वंगि स्वस्य तमोपरि पृच्छसि गो
 पनीयं प्रयत्नेन त्वयैव विद्यते च तत् ॥ मंत्रपीठं यंत्रपीठं योनिपीठं च पार्वति ॥ योनिपीठं प्रधानं हितवस्नेहात् प्रकाशते ॥ हरिराद्याश्च ये देवाः ॥ श्रद्धिस्थित्यंतकारिणः ॥ स
 र्वे ये योनि संभूताः शृणु घनगनंदिनी ॥ शक्तिमंत्रमुपास्येव यदियोनिं न पूजयेत् ॥ तिष्यतीत्येवमंत्रश्च नरकायोपपद्यते ॥ अहं मत्पुंजयेद्देवितव योनिं प्रवर्तते ॥ ॥

श्रीतारा ॥१८५॥

सु१

दि४

म३

॥१८५॥

तव योनिं मे हे शानि भावयाभि अहर्निश ॥ पूजयामि सदा दुर्गहृदयमैव सुंदरी दिव्यभावो वीरभावो यस्य चित्ते विराजते ॥ अनन्याशेन देवेशितस्य मुक्तिः करे स्थिताः शक्ति मे
 मंत्रं पुरस्कृत्य यो वा यो नि प्र पूजकः ॥ स धन्यः सकविर्धो मान् सर्वतोपि सुरासुरैः ॥ ब्रह्मायदि चतुर्वक्त्रैः कल्पकोटिशतैरपि तदा वक्तुं न शक्नोति किं न्यैर्वबुधैः
 चित्तैः ॥ यदि भगवदशेनापि स्वपुष्पा मीतचेतसां ॥ तदेव महती पूजा कृत्वो मोक्षः ॥ मवाप्नुयात् ॥ आनीय प्रमदो कांतां च ॥ लज्जा विवर्जितो स्वकांता परकां
 तां वा सुवेसां स्थाप्य मंडले ॥ प्राणमे विजयो दत्वा पूजयेद्भक्तिभावतः ॥ वामोरोरु संस्थाप्य पूजयेद्यो निसक्तुं तलां ॥ यो नि गंडे चंदनं च दद्यात्पुष्पं मनोहरं तत्र
 चावाहनं नास्ति जीवन्मासे तथा मनुः ॥ तन्मुखे कारणे दत्वा सिद्धे नार्थं चंद्रकं ॥ ललाटे चंदनं दत्वा हस्तद्वये कुचोपरि ॥ तत्राशेतरशतं जप्त्वा स्तनमध्ये वा
 वरानने ॥ कुचमर्दनं चादौ च गंडं च वनपूर्वकं ॥ अशेतरशतं वापि सहस्रं यो नि मंडले ॥ जप्त्वा मनु महासोत्रपठेद्भक्तिपरायणः ॥ पूजा तत्र प्रकर्तव्या
 यदि तत्साधको सत्तमः ॥ पूजकोपि स्वयंतत्र नात्र कार्या विचारणा ॥ गुरुरग्रेष्टैक पूजा विफलान् चेत संशयः ॥ तस्मात्त्वहेतवैर्युक्ते गुरवे वसमर्पये
 त् ॥ पूजा वशाने च गत्वा प्राणमे यो नि मंडले ॥ पुष्पांजलि त्रयं दत्वा प्राणमे यो नि मंडले ॥ पुष्पांजलि त्रयं दत्वा स्वगुरुं प्रशामे ततः ॥ प्रार्थयेद्बुद्धयत्नेन
 कृतांजलि पुटः सुधीः यो नि पूजा विधिं दृष्ट्वा ह्यर्थो स्मि न शंसयः ॥ अद्य मे सफलं जन्म जीयिते च सुजीवितं ॥ पूजा कृत्वा महायो नि उद्धतानरकाणां
 वात् ॥ **एति यो नि तं प्रथमः पठतः ॥ देव्युवाच ॥** देवदेव जगन्नाथ स खि स्थित्यंतकारकः ॥ त्वं विना जनकः कोपि मां विना जननी परा संसे
 पात् कोयि कथितं यो नि पूजा विधि रनुत्तमा ॥ कस्य यो नि पूजितव्या या नि कीदृशी शुभा ॥ माहादेवो वा ॥ नटी कपालिनी वेश्पारजकी नापि तांगना ॥ ब्रह्मणी सूडकन्या च
 तथा गोपाल कन्यका ॥ मालाकरः स्पकन्या च नवकन्या प्रकीर्तिताः ॥ अथ वा सर्वजातीया विद्याम्या लोललोचना ॥ मातृयो नि परि त्यज्य सर्वयो नि पंचते त्वे विशेषतः ॥ यो
 नि नि दर्शनमात्रेण तीर्थकोटि फलं लभेत् ॥ तिलं कीयो तत्वेन वस्त्रं च कुलक्षपकं ॥ आशनं कुंठं पंच पूजनं च कुतो भयं ॥ प्रथमं मर्दनं तस्या कुंठला कर्षणादिकं ॥ तद्वस्त्रेन

श्रीयोनी

॥ चतुर्दशैकं ॥ द्वादशाष्टाधिकां यो नियावत् षष्ठी समापयेत् प्र
 त्यं पूजयेद्यो नि ॥

॥ तत्रः

स्वलिङ्गचदद्यात् पूजकसत्तम ॥ योनिपूजाविधायाथलिङ्गपूजामनुत्तमं ॥ चंदनं कुंकुमं दद्यात् लिङ्गोपरिवरानने ॥ योनौ लिङ्गं समाक्षिप्य ताडयेद् द्रुह्य ततः ॥ ताड्यमाने पुनः
 सस्या जायते तत्त्वमुत्तमं ॥ तत्वेन पूजयेद् देवी योनिं नृपां नगनयी ॥ भोमावास्यातिशाभां चतुष्पथगतो नरः ॥ श्मशाने प्रांतरे गत्वा दग्धमीनसमन्वितं ॥ पायसाभ्रं वलिंदत्वा शून्यगहे
 तरा गृहे ॥ जपित्वा च पठित्वा च भवेद्योगीश्वरानरः ॥ रजस्वला भगं दृष्ट्वा स्पृष्ट्वा च साधकस्वयं ॥ अष्टोत्तरशतं जप्त्वा भवेद्भूमिपुरंदरः ॥ स्वशुक्लैर्योनिपुष्पे च वलिंदत्वा जपेन्मनुं ॥ रुध्मी
 नं कुंकुमांडं मूषकं महिषं तरं ॥ मधुमां संपिष्ट कान्तं वलिंदत्वा निशा मुखे ॥ यत्र तत्रैव महास्थाने स्वयं नित्यं पराया ॥ दिगं वीर्यमुक्तकेशः ॥ स भवेत्संपदोपदं ॥ पर्योनौ जयेन्मंत्रं सर्वका
 लेषु सर्वदा ॥ दिवि बुद्धयजे देवी तां शक्तिं शक्तिरूपिणी ॥ धर्मार्थकाममोक्षार्थी चतुर्वर्गलभेन्तरः ॥ मधुमांशं वलिंदत्वा त्रुवरहवपारगः ॥ चितायां भोमवारे च योजयेत् योनिमं
 डलं ॥ पठित्वा कवचं देवि पठेन्नामसहस्रकं ॥ स भवेत्कालिकापुत्रः ॥ मुक्तः कोटिकुलैः सह ॥ सामिसान् वलिंदत्वा निशायां शोधकैः सह ॥ यत्नतस्त्याजयेद्योनिं कुचमर्दनपू
 र्वकं ॥ शक्तिरूपा च सा देवी विपरीतरता यदि ॥ तदा कोटीकुलैः साकं जीवितं च सुजीवितं ॥ योनिक्षालनतोयेन लिङ्गप्रक्षालनेन च ॥ पूजयित्वा महायोनिं अर्घ्यं दद्यात् विधानतः
 ततो यत्रिविधं कृत्वा भागेशक्तौ निवेदयेत् ॥ भागद्वयं तथा मंत्रीकारणेन व्यचस्थितं ॥ मिश्रयित्वा महादेवी पितृसाधकसत्तमः ॥ वस्त्रं तं कार्त्तुं गंधाद्यैस्तोषयेत् परपूरु
 षी ॥ नद्योनौ पूजयेद् द्विद्यां निशां शेषो विधानतः ॥ भगलिंगे भगदालौ भगशराभिचारकैः ॥ भगलिंगाष्टतैः कुर्यान्नैवेद्यं साधकोत्तमः ॥ **एतियोनितंत्रे द्वितीयपटलः**
 अथ वक्ष्ये महेशानि सावधानावधारय ॥ गोपनीयं प्रयत्नेन न प्रकाशय कदाचन ॥ प्रकासात् सिद्धहानिः स्यात् प्रकाशात् वेधबंधनं ॥ प्रकाशो न्मंत्रनाशः स्यात् प्रका
 शात् शिवहा भवेत् ॥ पूजयोनितत्त्वसमुद्भूतं मंत्रं तंत्रं ध्यानकं ॥ सुगोप्यं यदि तंत्रं हितवस्नेहात् प्रकाशितं ॥ पापासामेधुने च स्पृशंका स्यादकरोतसोः ॥ पाने भ्रातिभ
 वेद्यस्य भेदबुद्धिश्च साधने ॥ शक्तिमंत्रं पुरस्कृत्य सडरात्मा कथं भवेत् ॥ पूजयित्वा महायोनिं च्छागं महिषो दिभिर्नरैः ॥ ककुभिर्हरिणैरुष्टैर्गजैर्गोभिश्चिवा
 सुभिः सिंहैश्चैः कलपैश्च पूजयेद्भक्तिभावतः ॥ योनिदर्शनमात्रेण कुलकोटि समुद्धरेत् ॥ चंद्रसूक्ष्मं परांगं च यदि योनिं प्रपूजयेत् ॥ तर्प्यं योनि तत्वेन न

तै

दि

॥ श्री योनि ॥

॥ १० ॥

पुनर्जयते भुवि ॥ क्रमशो लोकमासाद्य देवलोके महीयते ॥ तत्र तिष्ठति साधकैश्शक्ता युक्तो महेश्वरः ॥ महाशखेन कल्याणी सर्वकार्ये जपादिकं ॥ पंचतत्त्वं विना
 देवियत्किंचित् कियते नरैः ॥ तत्सर्वं निष्फलं तस्य त्र्यंते च नरकं भवेत् ॥ अन्तर्ध्यानिर्विभेदस्तु यत्किंचित्साधकतमैः ॥ कुंभीपाके च पच्यंते यावदाहूतं संप्लवं ॥ योनिमु
 खे मुखं दत्त्वा प्रजपेद्युतं यदि ॥ अयुतं जन्मीर्जितैः पापैस्तत्क्षणं देवनश्यति ॥ तेन युक्तैः न पुष्पाणां स्वपुष्पमिश्रतेन वा कारुण्येनाभिर्मन्त्राद्यैर्दद्याद्यो नो प्रयत्नतः ॥ समवे
 त्कालिका पुत्र इति रव्यातिमुपागतः ॥ जीवचक्रं यदा प्राप्य नान्यचक्रं न पूजयेत् ॥ जीवचक्रं महेशानि न वाहेत् न चिसर्जयेत् ॥ योनिमूले वशे देवियो न्याच जगन्मही
 कालितारयोनिचक्रे कुंतले विंशमस्तका ॥ वगला मुखी च मातंगी च संयोनिसमीपतः ॥ योनिगर्भे महालक्ष्मी षोडशी भुवनेश्वरी ॥ योनिपूजनमात्रेण शक्तिपू
 जा भवेत्कवं ॥ पक्षादिवलिजाती नारुधिरैश्च पूजयेत् ॥ योनियो नीतियो वक्ति जपकाले च साधकः ॥ तस्य योनिं प्रसन्नं स्यात् भुक्तिमुक्तिप्रदायिनि ॥ योगी च नैवेद्यं
 गी स्यात् भोगी च न तु योगवान् ॥ योगभोगात्मकं कौलं यदि योनिप्रपूजकः ॥ योनिपूजाविना दुर्गे सर्वपूजा वृथा भवेत् ॥ योनिमध्ये प्रधाना च चण्डाली गण
 नायका ॥ तस्य पूजनमात्रेण मम तुल्यो न संशयः ॥ किं हानेः किं तपे दानेः किं जपेः किं कुलामृतैः ॥ योनिपूजाविना दुर्गे सर्वं च निष्फलं भवेत् ॥ यस्मै क
 स्मै न वक्तव्यं मम सर्वस्वसाधनं ॥ स्वयं यदि समर्थः स्यात् योनिपूजनतत्परः ॥ साधनं तु गुणाय स्याद्बालं लंकाराणां दिभिः ॥ सजयित्वा महायोनिं पश्चादागत्य
 मंडलं ॥ इदं वस्त्राणि पतार्थं योनिमुद्रां निरीक्षयेत् ॥ यस्य यो नो सदा भक्तिः ॥ साधके च तथा प्रिये तस्य दुर्गा प्रसन्नं स्यात् किमन्येर्वह भोषितैः ॥ सत योनिः
 पूजितव्या अक्षतानेव पूजयेत् ॥ अक्षता पूजितो देव सिद्धिहानिः पदे पदे ॥ ॥ इति योनि तंत्रे टीपः ॥ १॥ माहात्म्येन क्रमोक्तेन सर्वकार्यजपादिकं ॥ ६
 तैः कथितं देवियोनिपूजाविधिर्मया ॥ सुगोप्यं यदि देवेशि तव स्ते हा त्वा काशितं ॥ कौचाख्या च प्रदेशे च योनिगर्भे समीपतः ॥ गंगाया पश्चिमे भागे भा
 विनामविश्रुता ॥ गत्वा तत्र महेशानि योनिं दर्शनमानसः ॥ अहं चाहर्निशं देवियोनिपूजां न तत्परः ॥ भिक्षाचारसंगेन शध्यामि च दिवा

॥ १० ॥

निशं माधवीयोनिशदृशीनास्त्रियोनिर्महीतले तत्कुचौकठिनौदुर्गेयोनिस्तस्यासु पीनता तस्यापूजनमात्रेण शिवो हंष्टुणुपार्वति राधयो
नि पूजयित्वा कृष्णः कृष्णत्वमागतः श्रीरामजानकीनाथः शितायोनिप्रपूजक रावणसकुलं हत्वा पुनरागत्य सुंदरी अयोध्यानगरीरम्भावशंति
कृतवान् स्वयं ससुहृस्पमहादेववेलायां वठमूलतः भगनीयोनिमाश्रित्य वलदेवेन संयुतः लक्ष्मीसुदर्शनेनापितिष्ठत्येककुतोभयः अहं विष्णु
ब्रह्मा च मुनयोश्चामणलयाः आब्रह्मसंभपय्यंतं सर्वयो नो प्रजायते यो निततत्त्वस्य महात्मको वदेत् भुवनत्रये मधुमासं तथा मत्स्यं मुद्रामैथुनमेव च
पंचतत्त्वविना देवितत्सर्वं निष्फलं भवेत् सर्वभ्यश्चोत्तमावेदाः वेदेभ्यो वैष्णवं परं वैष्णवा उत्तमं शैवं शैवादक्षिणमुत्तमं दक्षिणा उत्तमं वामं वा
मात्सिंहांतमुत्तमं सिंहांता उत्तमं कौलं तत्रापि यो निलं पठेः सूर्यस्वद्योतयो यद्दत्तमेरुसर्षपयोरिव कुलीनः सर्वतंत्राणामधिकारीति गीम
ने यदि भाग्यवशेनापि कुलीनं दर्शनं भवेत् भक्ष्यभोज्यैश्च संतोष्य प्रार्थयद्दुह्यत्ततः आगच्छ साधकः श्रेष्ठो यो निःसाधनतत्परः तत्त्वदर्शन
मात्रेण कृतार्थोऽस्मिन् संशयः पशूनां सहस्रांलायः पशूनां संगमेव च यदि देवात् महादेवियोनिदर्शनतत्परः तिलकं यो नितत्त्वेन तदा शु
द्धो भविष्यति कुमारिभोजनं दुर्गे कुलीनं भोजनं तथा प्रधानयोषिदानं हं कुलीनं नास्ति संशयः चतुर्थं अर्घ्याणां देवि अवधूताश्च मो महान् त
त्राहं कुलयोगेन महादेवत्वमागत तत्रापि च महादेवि यो नि पूजनतत्परः तव यो नि प्रसादेन त्रिपुरनिहतं पुरा शेषदियोनिमाश्रि
त्य पांडवाजसौरोरणे अभावे कन्यका यो निर्वधु यो निस्तथैव च भगनीमासाद्य शिष्याणी यो नि पूजार्थमाश्रयेत् प्रत्यहं पूजयद्यो नो अ
न्यथा मंत्रमुच्चेत् वृथा पूजानकर्तव्यैः यो नि पूजा विना प्रिये अन्यथा जपमात्रेण विहरेत् क्षितिमंडले ॥ हति यो नितंत्रे चतुर्थं पर

॥३॥ श्री योनिः ॥

॥२१॥

॥ते३॥

त

लः ॥४॥ महाविद्या नृपास्त्रे वयादियोनिं न पूजयेत् पुरश्चर्या शतेनानि तस्य मंत्रो न सिद्धति पुष्पाजलि त्रयं दद्यात् योनिगर्ते सुरेश्वरि जन्मात्
रसहस्राणां पूजा तस्य प्रजायते गुरुदेव शिव साक्षात् तत्पत्नितरस्व रूपिणी तस्यारमणमात्रेण कौलीको नारकी भवेत् सर्वसाधारणं योनिं
मर्दयत् साधक सत्तमः निलकं योनि तत्वेन यस्य भाले प्रदृश्यते तत्र देवा सुरायक्षा भुवनानि चतुर्दश आद्या हे निमंत्रये विद्वान् कुलीनान्
यदि सुदारी तच्छ्राद्धं सफलं तस्य पितरः स्वर्गवासिनः नन्दति पितरस्तस्य गाथां गायन्ति वेष्टुता अपिनः सुकुले जातः कुलहानि भविष्य
ति तस्या योनौ साधकैर्दूः पूजनं क्रियते यदि तयोनिश्चात्मना देवि साधकं भावयेत्तु सा योनि तत्वं महादेवि सदा गात्रे प्रदीपयेत् तद्वात्रंश
फलं तस्य अपि कोटि कुलैः सहः स्वलिंग भगवत्त्वे च प्रविष्टयत स्वयं यदि तत्रैव महति पूजा लिंगया निशमागमे शुक्रोत्सारण काले
च जप पूजा परायणः तद्वक्तं योनि तत्वं च मिश्रयित्वा विधानतः योनिगण्डे साधकैर्दूः प्रदद्यात् भूतवृद्धये तदा श्रीवचनाद्देवी संपत्पत
ति गने पूजा काले च देवेशि अन्गालापं विवर्जयेत् कामसास्त्रप्र संगेन तयोनि लभयेद्दुधः महायोनिर्पुष्पस्य यदि पूजा समाचरे
त् पूजयित्वा विधानेन नैमेषु न तसमाचरेत् परित्यक्ता च तयोनि क्षतमात्रं च ताडयेत् यदि भाग्यवशेनापि बुद्ध्याणी मिलति प्रिये त
द्योनि तत्वं प्रादाय यय अन्प योनिं पूजयेत् पंचतत्वं विना दे विषमृदी क्षीवृथा भवेत् शक्ति कुलगुरुं दुर्गे आश्रय द्दुह्यन्तः
पशुदिक्षा समाप्ता यय यदि पूजा परायणः तस्मदीक्षो च व्याक्षा च अभिचारा यत्यते तस्मात्प्रयत्नतो देविकुलीनं गुरुमाश्रयत् कुलीनं
गुरुमाश्रित्य यदि पूजां समाचरेत् तदा योनो प्रसन्ना स्यात् कृष्णराधां भगं तथा सीता भग समाचरेत् तद्योनि वीरसां प्रति योनिकुं

॥२१॥

तलमादाययदिराजशृङ्खलेन तस्यकायोनिसर्वाणिफलंवेत्तिनसंशयः तिलकं योनिपुष्पेन स्वर्णस्यंधारयेद्यदि सनिभस्यसंभं
 श्रीदुर्गालोकेमहीयते पार्वती **पुवाच॥** केनविधापूजितव्यायोनिरूपाजगन्मयी किंकृतेनप्रसन्नास्यात् वदमेकरुणानिधे स्वयंवापूजयद्योतिं
 अथवासाधकेनच तत्सर्वंश्रोतुमिच्छामिपरंकोतुहलंमम **महादेवउवाच॥** साधकेनपूजितव्यायोनिरूपाजगन्मयी तयालिंगंचउद्धृत्यप्रय
 जेत्शक्तिरूपिणी भगदूपासमायोनिरूपा लिंगरूपसदाशिव तत्पूजनमात्रेणजीवन्मुक्तौनसंशयः पुष्पादिकंवल्लिश्चैवपूजासामग्री
 मेवच यदिनैवतदादुर्गेकारणोनप्रपूजयत् प्राणायामंयोनिगर्तेशङ्गमाययाप्रिये योनिमूलेसतंजप्त्वा लिंगैर्योनिं प्रमार्जयेत् सर्वेषांसा
 साधकानांचसुसमंकथितंमया एतत्तत्तंचदेवेशिनप्रकाशंकदाचन नदेयंपरशिष्येभ्योऽभक्तेभ्योविशेषतः योनिं तत्रंमयादेवितवस्तेह
 त्प्रकाशितं **॥ इति योनिं त्रैपंचमपटलः ॥** स्नानकालेचदेवेशियदियदियोनिंविशेषतः अभावेकन्यकायोनिंशिष्ययोनिंनिरीक्षयेत् सफलं
 जीवनंतस्यसाधकस्तुनिश्चितं स्वयोनिपरयोनिवाकन्यायोनिविशेषतः अभावेकन्यकायोनिंशिष्ययोनिंनिरीक्षयेत् एतत्तत्रंमहा
 देविद्यस्यगेहेविराजते नाग्निचौरभयंतस्यअतेचमोक्षभाभवेत् पश्चादियोनिमात्रंतुअभावेचप्रपूजयेत् योनिपूजनमात्रेणसाक्षा
 त्सिद्धिर्नसंशयः स्वर्गलोकेचपातालसंपुज्यंचसुरासुरैः वीरसाधनकर्माणिदुःखलेभ्यानि केवलं सुसमंसाधनंदुर्गेतवस्तेहात्प्रका
 शितं योनि तत्वंसमाध्यायसंग्रामेप्रविशेद्यदि जित्वासर्वानुरिपून् दुर्गेविजयीचनशंसयः किंगंगास्नानमंत्रस्तु किंतीयोनिचसेवनं
 नास्ति योनौमहेशानिभक्तिः पूर्वाद्यथाभवेत् पंचचक्रैश्चदेवेशियोनिमात्माचएवच तदावक्तुंनशक्नोमिशृणुष्वनगनंदिनीतव
 योनिप्रसादेनमहादेवत्वमागतः नदीनकुंतलायोनिमर्दयेत्साधकोत्तमः सेवतेचमहादुःखीचौरसंसारसागरे बहूनाकिमिहोक्ते
 नशृणु पार्वतिसुंदरी वक्तुंदेवियोनि तत्वंलोकेक्यापिप्रशस्यते शिवविष्णुविनादेविकः समोवर्तितुंभवेत् क्षमस्वममदोशं

मातदुर्गेश्वरस्य च योलासु मया किंचित् वर्णितं तव सन्निधौ ॥ **देवता च** ॥ देवदेव जगन्नाथस्य स्थितिं तत्कारकः वीरसाधनकर्माणि त्वन्मुखात् विस्तृतं प्रभो सुसमं साधनं देवकृतं बहुविधं मया यत्नया कथितं देवनास्तिकालं कथं भवेत् विश्वासोऽत्र महीदेवसंशयो भूतसदेव हि ॥ **महादेव उवाच** ॥ शृणु पार्वति चार्वं गिरिशृणुष्वनगनंदिनी शृणु त्वं परयाभक्तासावधानं शृणुष्वमे यस्मै कस्मै न दाते व्यप्राणां च न शंसयः स्वयोनिरिव देवेशि गोपनीयं सदा प्रियं निगूढं ते प्रवक्ष्यामि सत्यं सत्यं सुनिश्चितं यस्मिन्नुद्यानमात्रेण भवाद्योतनिमज्जति योनिरूपामहाप्रायालिंगरूपशराशिवः रेतसातर्पणं तस्या मद्योर्मै सैश्वर्यसुंदरि योन्यालिंगं समाक्षिप्य तत्त्वमादाय सुंदरि यो नो किंचित् विनिक्षिप्य सक्तो सर्वसमर्पयेत् तत्वेन विषये देवी भगवता जगन्नाथी अत्यन्ता तेन देवेशि ब्रह्महत्यां व्यपोहतु नाल्पपुण्यवतां दुर्गे विश्वासो जायते ध्रुवं विश्वासात् सिद्धिमाप्नोति विश्वासात् मोक्षमाप्नुयात् अविद्यासेच देवेशि नरकं भवति ध्रुवं सर्वसाधनमध्ये तु यो निसाधनमुत्तमं भुक्ता पीत्वा च देवेशी यदि योनिं पूजयेत् कोटिजन्मा जितं पापं तत्क्षणादेव न स्पति भोगेन लभ्यते मोक्षं भोगेन लभते सुखं तस्मात् सर्वप्रयत्नेन साधको भोगवान् भवेत् योनिं निरादौ तालज्जावर्जयेत् मतिमान् सदा कुलाचारप्रसंगेन यदि योनिं पूजयेत् किंतु साधने मोक्षे सर्वतस्तथा भवेत् सूक्ष्मांशुना योनिं गर्तं मार्जनं कियते यदि तस्य गेहस्य देहस्य पापनिनस्पतिक्षणात् किं गंगास्नानमात्रेण किंचातिर्यं निषेवनात् पुज्यते साधकं त्रेण भगवता सदान्धे वदुनां किमिहोक्तं न शृणुष्वप्राणवल्लभे पूजने साधकानां च सर्वसाधारणं प्रिये पंचतत्त्वं विना देवि चतुर्थं च तथा भवेत् पंचमातु परं नास्ति साधकानां सुखमोक्षयोः विना शक्त्या च यत्नानं तत्पानं निष्फलं भवेत् शक्तुं विष्टं विवेद्व्यं वीरो विष्टं च वर्णं एवं कृत्वा महायोनिं पूजयित्वा दिवानिभुं भुत्वा पित्वा महेशानि विहरेत् क्षितिमंडले विधत्ते तुलसीमालां कुर्याच्च हरिं मंदिरं कथापकथनं कृत्वा श्रीहरिनामकी

तैतं हरिस्तुतिजातभावोपिविहरेत्पशुसान्निधौ गुप्तागुप्ततरासु जाप्रकटात् हानिरेव च वरं पूजानकर्तव्योपशोरोचपावतिपुष्पां
 जलित्रयेनापियदियोनिप्रपूजयेत् तस्मालभ्यानि कर्माणीनसंतिभुवनत्रये ॥ **इति योनि तंत्रे अष्टः प्रोपटलः ६ ॥ श्री महादेव उवाच ॥** अथ
 वक्ष्ये महेशानि वीरसाधनमुत्तमं तेषां विज्ञानमात्रेण जीवन्मुक्तसाधकः दिव्यस्तु देववत्प्राप्तो वीरः हतमानसः यद्वै विद्यते वीरः स
 देशः पुण्येते सुरैः वीरदर्शनमात्रेण तीर्थकोटीफलं लभेत् वीरहस्ते जलं दत्वा मुक्तः कोटिकुलैः सह वीरसंतोष्य देवेशि किमलभ्य
 जगत्रिये वीराणां जपकालस्तु सर्वकालप्रशस्पते विष्णुमूलेशमशाने वा प्रांतरे वा ग्रहे यवा एकलिंगे महायोनौ जप्यते साधकोत्त
 मः सर्वेषां मन्त्रमाश्रित्य कुर्यात्स्वर्गदरं पूरणं मधुमांसं विना देवि क्षणादुर्ध्वं न जीवति तस्मात् भुक्त्वा च पीत्वा च विहरेत् क्षितिमं
 डले सर्वसामन्त्रमासाद्य भोजनं च कुतोभयं मैथुनं च महेशानि सर्वयोनौ प्रहास्यते कदाचित् चंदने सापि कदाचित् सुरयापि च ना
 लेपनं च सदा कुर्यात् पंकेचरजसापि वा सदानंदमयो दुर्गे वीरश्चापि विराजते तत्साधनमहं वक्ष्ये सर्वसर्वार्थसाधनं स्नानादिमा
 नसैः शौचोपानशः प्रवरो जपः पूजनं मानसं दिव्यं मानसं तपणोदिकं सर्व एव शुभं कालो नाशुभो विद्यते क्वचित् न विशेषो दिवा रात्रौ
 न संध्यायां महानिशि वस्त्रासनस्नानगेहे देहस्पर्शादिकैः शुच्यं मुहूर्तं चाचरेत् दत्तनिर्विकल्पं मनश्चरेत् दिक् चालनियमो नास्त्येता
 दिनियमस्तथा न जपे कालनियमो नास्त्येता दिवा वलिष्वपि स्त्रीदृष्टो नैव वर्त्तव्यो विशेषात् पूजनं स्त्रियः स्त्रियं गच्छन् स्पृशन् पश्यन् यत्र
 कुत्रापि साधकः दत्वा भक्ष्यं जपेत्तत्र भक्ष्यं द्रव्यं यथा रुचिः स्वेच्छानियमः संप्रोक्त वीरसाधनकर्माणि स्त्रियो देवाः स्त्रियः प्राणास्त्रि
 य एव हि भूषणं स्त्रीसंगेषु सदा भाव्यं अन्यथा स्वस्त्रियं मपि तदुक्तं तव सर्वसं सर्वतंत्रेषु गोपितं वीरसिद्धिविधानं तु तव स्नेहात्

॥ २३ ॥

प्रकाशितं इव्यभक्षणकाले तु अंदोसंको निवेदयेत् अथवा प्रथमं भागं निक्षिपेत् जलमध्यतः ॥ श्मसाने प्रातरे गत्वा शक्त्या यु-
 क्तोपि साधकः भुक्ता इव्यं जपेन्मंत्रं जप्त्वा मैथुनमारभेत् सुकोत्सारणकाले च शृणु पार्वतिसुंदरी ॥ यो नित्यं समादाय तिलकं
 क्रियते यदि अपि जन्मार्जितं पापं ततश्चाण देवतस्यति प्रेतभूमे रभावे च शून्यालय गतोपि वा ॥ तद्भावे जपेन्मंत्रं निक्षिपेद्गृहं
 धृतः प्रांतरे च महेशानि नवदेवसु स्निधौ वीरनिंदा वृथा पानं वृथामैथुनमेव च ॥ पंचतत्वं विना दुर्गे न विरो जायते भुवि तस्मा-
 द्भुक्ता च पित्रा च जपेन्मंत्रं महा मनु अस्ति गृहं तमं देवि विराणा साधनं प्रिये ॥ किं दिव्य साधनैर्लक्षैः किं वीर साधने तथा किं कोटि-
 सतजपे सुपुण्यार्थांशतेस्तथा किं तिर्यग् वशने लक्षैः किं दाने क्षपशापि च ॥ भगं विना महेशानि सर्वं वै वृथा भवेत् यो न पूजन-
 मोत्रेण सर्वसाधनभाग भवेत् तर्पणं यो नित्यं पितरो स्वर्गवा सिनः ॥ लालय च सखा यो नित्यं कुंजला कर्षणादना कोडे कृत्वा सु-
 ग्रानि तां वं क्रियते यदि तदा जन्मार्जितैः पापैः मुक्तकोटि कुलै सह ॥ शिष्याणि कृन्पका यो नित्यं वधु यो नित्यं स्तब्धै व च केवलं गंध ये-
 पुष्पेण पूजयद्भक्तिभावत इह लोके सुखं भुक्ता देविलोके महीयते ॥ अभाव्य गंध पूष्पाभ्यां कारणेनापि पूजयेत् पूजा काले
 च देवो शिष्यादिकोप्यत्र बाधति दर्शयेद्देवबीमं विष्णुं स संस्तुतं ॥ इति यो नित्यं वै स समः पठतः ॥ ७ ॥ उर्वशादिषु जालीधी-
 त्रिषु लोकेषु विद्यते वीरसाधनकाले च ततोक्तको विकोचरेत् ॥ मैथुने न विना मुक्तिरिति शास्त्रस्य निर्णयः श्रुतिस्मृतिपुराणा-
 नि निरुक्तानि विविधा मया पशूनां बुद्धिना शायं शृणुष्वप्राणवल्लभे परमानंदरूपेण भजेत् यो नित्यं संकुंतलां विशेषतः कलि-
 युगे यो नित्यं पांजगन्मयी यो भजेत् परया भक्त्या तस्य मुक्तिं करे स्थिताः साधकानां सहस्राणि न प्रस्थानां च कोटयः

त

तेषां भाग्यवशेनाहिकालि साधनं परः ॥ कालिका च भजता माता सर्वसाखा विनिश्चितं ॥ जप्ता महा मनुः काल्याः काली पुत्रो न संसयः ॥ य
 एव त्रिपुरा काली वीरुशी भुवनेश्वरी ॥ **छिन्नामारा महालाक्ष्मी** मातंगी कमलात्मिका ॥ सुदारभैरवी विद्या प्रकाशम्पि वर्तते ॥ दक्षिणा
 तारिणी सिद्धिर्नैव चीनक्रमे विना ॥ यस्मिन्मंत्रे यदाचारः ॥ स एव परमोत्तमः ॥ फलहातिरविद्या संतस्मात्भावपरो भवेत् ॥ यदत्र लि
 खितं देवितं त्रेचयोनि संहके ॥ तत्सर्वसाधका नीचकर्तव्यं भावमिदं ॥ जिह्वा योनिर्मनो योनि योनि श्रोत्रौ वचः क्षुषि सर्वत्र च महेशा
 निमद्भक्तो न च सिद्धिः ॥ उपदेशं विना देवितं यामं जानसिद्धिः ॥ **इति श्री योनि त्रेत्रय मः पहलः समाप्तः ८ ॥** संवत् १८५३ **शुक्ल** गते
श्रीदेव्या च ॥ महाचीनक्रममाचारः ॥ स्त्रियतो न प्रकाशितः ॥ इदानीं श्रोतुमिच्छामि यस्मै होस्मि मां प्रिति ॥ इति पृष्ठपुरा देव्या कैलासशिखरे हरः ॥ चिंतया
 मा समतसा किंचिदाकुंचिते लक्षणः ॥ इयमुत्कंठिता भूयो भूयः प्रेरयाति प्रिया ॥ चीनाचारक्रमं वक्तुं संप्रकाशकं यमया ॥ अतिगुह्यं तं सो य
 माचारः सिद्धिदायकः ॥ स्त्रीणां चंचलया बुद्ध्या कथं गोप्तं हि शक्यते ॥ इति संचिंत्य मनसा पुनरुह महेश्वरी ॥ महाचीनक्रममाचारबुद्धिमे परमे
 श्वरः ॥ **शिव उवाच** ॥ अलं यत्ने रलं यत्ने रलं मंत्रैर्महेश्वरी ॥ चीनाचारक्रमं श्रोतं विरतो भवपार्वती ॥ स एव परमाचारो न प्रकाशकदाचनः ॥ गु
 हा दुहातरः साक्षात्तवत्तानमयः शिवे ॥ स्त्रीस्वभावेन भवतो सस्वत्मा परिपृच्छसि ॥ लक्षवारं वारितासितया ॥ पिश्रोतुमिच्छसि **श्रीदेव्या**
वाच ॥ चीनाचारक्रमं नाम यदि न कथय प्रभो ॥ प्राणत्यागं करिष्यामि पुरतस्तेन संसयः ॥ इत्युक्तः शैलतनया रुद्रः करुणिको महा
 न् ॥ महाचीनक्रममाचारं गदितुं संप्रचक्रमे ॥ सर्वदा गोपयं वा यमाचारः सिद्धिदायकः ॥ तवाक्षुरोधादेवाहं कथयामि महेश्वरी ॥

दि
६

॥ २४ ॥

ल

ब्रह्मणोमानसाः पुत्रोवमिष्टोतिवसंजमी तारामाराधयामासपुरानीलाचलेमुनि प्रजपन्तारिणीविद्याकामाक्षायोनिमंडले गमयामासव
 र्वाणामयुतंध्यानतत्परः वर्षधृतेनतस्पेवंचिरंसर्विंशसंस्थितं नानुग्रहंचकारासोतारासंसारतारिणी अथसोपितरंगत्वावहाणंपरमेष्टि
 नं कोपेनज्वलितोविद्यांतपार्जपितरंतिके द्वादशादित्यसंकासंतपोभिर्ज्वलितंमुनि ब्रह्मासानुतपःप्राहशृणुपुत्रवचोमम तवज्ञानम
 यीविद्यातारांभुवनतारिणी आराधयत्वसुचिरंअनुद्दिग्नेनचेतसा अस्माप्रसादाद्देवोहंभुवनानिचतुर्दश सृजामिचतुरोवेदानकल्पयामि
 चलीलया एतामेवसमाराधयविद्यांभुवनतारिणी तत्तत्ज्ञानमयीविष्णुभुवनंपालयत्तसो संहारकालेचहरोरुद्रमूर्तिधरोमहान् तामेव
 तारामाराध्यसंहारसखिलंजगत् इत्पुकोवर्णायोगीवसिष्टसाधकोत्तमः स्वपित्रेकधयामाससर्वमाराधनेक्रमं **॥ वसिष्ठ उवाच ॥** देवाना
 मादिभूतस्त्वंसर्वविद्यामयप्रभो कथंदत्त्वादुराधाविद्यामहामिदंत्वया सहस्रवत्सरान्पूर्वमिमाराधिताप्रभो नीलाचलेनिवसिताहवि
 ष्यंभुंजतामया तथापितापतारिणोः करुणामपिनाभवत् ततो गंडू समाचतुर्कालेकालेपिवत्जलं आराधयामितां देवीं संवत्सरसहस्र
 कं ततोपियदिनैर्वाभूतारिणपकरुणामयी ततोहमेकपादेनतिष्ठन्नीलाचलोपरि परं समाधिमास्थाद्यवरानेदोदृढवुतः तामिवकेवलध्यायन्
 जयतामेवसर्वदा अतिवाहितवान्वर्षसहस्राष्टकेमुत्तमं एवंदशसहस्रतुवषाणामहतीश्वरी कामाक्षायोनिमाश्रित्यसमाराधीतवान्प्रभो
 अद्याप्यनुग्रहास्तस्मत्पितापिनहिदृश्यते अतस्त्वजामिदं साध्याविद्यामेनामुदुःखितो हतित्वं चनंश्रत्वावहालोकपितामह उवाचसंत्वा
 यन्पुत्रं वशिष्टेतेसिनावरं वशिष्टेगच्छवत्सलं पुनर्नीलाचलं प्रति तत्रस्थितो महादेवीमाराधयदृढवुतः कामाक्षायोनिमाश्रित्यजगतः पर
 मेश्वरी अचिरादेवतेसिद्धिर्भविष्यतिनसंसयः एतस्मादृशीकावितविद्यानहिजगच्चरे इमात्पत्कांपुनर्विद्यामन्याकांत्वग्रहि

व्यसि ॥ इति तस्य वचः श्रुत्वा प्रणम्य पितरं मुनिः ॥ पुनर्जगाम कामाक्ष्या यो निमंडल सन्निभिः ॥ तत्र गत्वा मुनिवरः पूजायां भावतत्परः ॥ आराधयंच मा-
 हामायां वशिष्ठो तिजितेंद्रियः ॥ अथाराधयत स तस्य सहस्र परिवत्सराः ॥ जप्नुस्तारामहादेवी पादांभोजानुवर्तिनः ॥ तथा पितं प्रतिप्रीतां तदा नाभ्युत्तमहे-
 श्वरी ॥ तदरोरो नमो ता प्रज्वाल मुनेश्वरः ॥ ततो जलमुपादाय ता सप्तमुपचक्रम ॥ एतस्मिन्नेव काले तु सृष्टमालोक्य तं मुनिः ॥ चंचाल वसुधा सर्वा
 सशेलवनकानना हाहाकारो महानासि देवी देवेषु सर्वतः ॥ ततो बभूव पुरतस्तारा संसारतारिणी ॥ वशिष्टं तां समालोक्य स शापाती वदतु ॥ ततो
 देवि वशिष्टे न रुहान फलदा क्वचित् ॥ चीनाचारं विना नैव प्रसीदामि कदाचन ॥ ततो देवी महामाया तारिणी सर्वसिद्धिदा ॥ उवाच साधकश्चेष्टं वशिष्टं
 वदति यसां ॥ रोसेनेदारुणमना ॥ कथं मम शशप्रवान् ॥ मदीयाराधनाचारं वोढुं रूपी जनो र्दन ॥ एक एक विजानाति नान्य कश्चन तत्त्वतः ॥ धृष्टेवाले
 सवहुना ॥ कालो यं रा मितस्त्वया ॥ विरुद्धाचारशीलेन मम तत्त्वमर्जुनता ॥ तद्वोद्धूय त्रिपिणो विलो सन्निधिं या हि सं प्रति ॥ तेनोपदिष्टा चारेण ममाराध-
 यस्तु वत ॥ तदेवा मुप्रसन्ना स्थां त्वयि वत्सन संशयः ॥ ४६ ॥ इत्याचारं तत्रैव प्रथमपठलः ॥ ईश्वर उवाच ॥ तेतः प्रणम्य तां देवी वशिष्टो सोमहामुनिः
 जगामाचारविज्ञानबोद्ध्या बुधरूपिणः ॥ ततो गत्वा महाचीनदेशे समुनिपुंगव ॥ ददर्श हिमवत्पार्श्वे साधके श्ररसे वितं ॥ ललज्जघ्न भारेण हृत्पयो-
 वनशालिना ॥ मदिशम तवितेन विता सोल्लसितेन च ॥ शृंगारवारुणा वत्सजगन्मोहनकारिणी ॥ भयलज्जा विहीनेन देवि ध्यानं परेन च ॥
 कामिनीनां सहस्रेण परिवारितमीश्वरं ॥ मदिशपान संजात रक्त रंथरलोचनं ॥ दूरं देवि विलोके न वसिष्ठो वोढुं रूपिणः ॥ विस्मयेन समाचि-
 ह ॥ स्मरन् संसारतारिणी ॥ किमिदं क्रियते कर्म विष्णुना वोढुं रूपिणः ॥ विदवा द विरुद्धो यं माचारः ॥ सूक्ष्मतो मम ॥ इति चिंतयत स तस्य वशिष्ट-
 समहा मुनिमनः ॥ आकाशवाणी प्रहामु मे वंचितयस्व वता ॥ आश्चार्यपरमः सो यं तारिणी साधने मुनि ॥ एतत् विरुद्धाचारस्य मतेना

तिप्रसीदति ॥ यदितस्पाप्रसादं त्वमचिरेनामिवांछिषि ॥ एतेन च नाचारेततदातां भजस्व वत ॥ आकाशवाणी माक ॥ परोमंचितकलेवर ॥ वसि
 होदं उवदू मोपापातातीवहर्षित ॥ अथोपापचिरेनासौ कृतांजलि पुढो मुनि ॥ जगाम विष्टो सान्ति ध्वं बोधरूपस्पपार्वती ॥ अथासौ ते स
 मालोक्य मादिश मोद वि कल ॥ प्राह बुधः प्रसन्नात्मा किमर्थं त्वमिहागत ॥ अथ बुधः प्रणम्या ह भक्ति नम्रो महा मुनि ॥ यदुक्तं तारिणी देव्या निजश्रद्धा
 तहेतवे ॥ तच्छ्रुत्वा भगवान् बुद्धस्तत्त्वज्ञानमयो हरि ॥ वशिष्टं प्राह स इनेचीनायारोधिकारवान् ॥ अप्रकाशो यमाचरन् स्तोत्राणां सर्वदा मुने तव भ
 क्तिवशादस्मिन् प्रकाशं कथंचन ॥ **कोह उवाच ॥** अथाचारविधिवद्वैदद्यात्सर्वसमृद्धीदं ॥ यस्यानुष्ठानमात्रेण वाद्यो न निमज्जति ॥ समस्तं शो
 कसमनं ॥ आनंदाधि विधूयं ॥ तत्त्वज्ञानमयं साक्षाद्विमुक्तिफलदायकं ॥ स्नानादिमानसं शौचं मानसं ॥ प्रवरो जय ॥ पूजनं मानसं दिव्यं
 न संतर्पणं दिकं ॥ सर्वं च शुभं ॥ कालो नाम भवे विद्यते क्वचित् ॥ न विशेषो दिवा रात्रौ न संध्यायां दिवा निशि ॥ वस्त्रासनस्थानगेहं स्पर्शादि
 न ॥ **वारणा** शुद्धिनाचारे देवनिर्विकल्पमनसुरे ॥ नत्रशुद्ध्याद्यपेक्षा सिनचामेध्यादिदूषण ॥ सर्वदा पूजयेद्देवीमस्नातः कृतभोजन ॥
 महानिशि शुचौ देशे बलिमंत्रेण दायैत ॥ स्त्रीद्वेषो नैव कर्तव्यो विशेषात् पूजनां स्त्रीय ॥ तासां प्रहारनिंदा च कोटिल्यमप्रियं तथा सर्वथा
 नैव कर्तव्यमन्यथा सिद्धिरोधकं ॥ स्त्रियो देवास्त्रियप्राणास्त्रिय एवाविष्णुर्वा ॥ स्त्रीकुलेषु सद्यो भाव्यमन्यथा स्वास्त्रिया मपि ॥ तद्गुणा
 इचित् दिव्यं महादेव्ये निवेदयेत् ॥ महाचीन दुमलता चेष्टितः साधकोत्तम ॥ रात्रौ यदि जपन् मंत्रं दुर्लभं तस्य किं भवेत् ॥ तस्यापि चोदशां
 सेन कलानां हतितेशवा ॥ शवासनाधिकं फलं लतागेहप्रवेशनं ॥ शमशानालयमागत्य मुक्तकेशो दिगंबरः ॥ महाचीन दुमलता चेष्टीतो

मुक्तमाप्नुयात्॥ जपस्यानेमहाशोखनिवेशोर्द्ध्वं जपंचरेत्॥ स्त्रियंगच्छन्स्पृशन्पश्यन्त्यत्रयत्रापिसाधकः॥ ब्रह्मपतां वृत्तमन्यच्चभक्त्या
 इत्येयथैरुचिभ्रष्टशेषभक्षाणिदत्वाभक्तं जपंचरेत्॥ दिक्कालनियमोनास्तिस्थित्यादिनियमो नव॥ जपेन कालनियमो नार्वादिभिर्बालि
 ष्वपि॥ स्वेच्छायाश्चोत्रगदित॥ प्रचरेद्यष्टमानसः॥ कृतार्थमन्यमानश्च संतुष्टो निजमानसः॥ सुगंधिश्चैतलोहितः॥ कुसुमे रचयेत्कले॥ वि
 ल्वैः गरुडकाद्यैश्च तुलसीवर्जितैः शुभैः॥ एकलिंगे श्मशाने वा शून्यागारे च तुष्यथे॥ तत्र स्थसाधयेद्योगी तारां भुवनतारिणीं॥ सुंदरी भैरवी
 देव्या॥ प्रकारातोपिविद्यते॥ तारिणीदक्षिणाकालिसुंदरी भैरवी तथा॥ महाचीनक्रमचारपरः साधकसत्तमः॥ तारिणी पूजयन् विद्याकुलको
 ठिसमुद्धरेत्॥ नंदति पितरः स्तस्य गाथा गायन्ति ते मुदा॥ अपिनः स्वकुले धन्यकुलजानी भविष्यति॥ सधन्यः सच विज्ञानी सकविसचपं
 डितः॥ सुकुलीनः ससुहृती सवशीतचसाधकः॥ सब्रह्मणः सवेदतः सोऽहोत्री सदितः॥ सतीर्थे सेवी पीठेषु सनिवाशी शसर्वदा॥ ब्र
 ती ससोमपीयूषसयस्त्रासर्वमनुष्य॥ सनिवाशी ससर्वदेः॥ ब्रती ससोमः सवेद्यवः शशैवश्च ससौरः सच गानधः॥ महाचीनक्रमचारेता
 रिण्यपयंसदा भवेत्॥ ४१ दत्ताचारं त्रेहोती यपठलः॥ शिव उवाच॥ एतितस्य वचश्चत्वाः हरे बुद्धः शशिरिणः॥ वशिष्ठस्तं पुनः प्राह ह
 तां जलिपुठामुनि॥ वशिष्ठ उवाच॥ भगवन् देवदेवेश तत्त्वज्ञानमयप्रभो॥ महाचिक्कमाचारकथितो भवता मम॥ प्रधानद्वयमेवास्मिन्
 मदिशयोषि देवच॥ एतयोः किंप्रमाणं तब्रहिमे परमेश्वरः॥ श्रीभगवानुवाच॥ एतस्मिन् तन्माचारे तुल्यमेव द्वयं मुने॥ आधान्ययोषितां तत्र देवा
 राध्यन्मसंशयः॥ यतो हि योषिता देहे स देव तस्थिता प्रावा॥ अतः पूजासु सर्वासु तासां प्राधान्यमुच्यते॥ वसिष्ठ उवाच॥ ब्रूहि देव विधानं च

निध

॥श्रीमहाचीन॥

॥२६॥

त्र

सर्वज्ञानमयप्रभो ॥ यथा योषिततत्रः पूजाकृतासाधकसत्तमेः ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ योनिपीठमनःपीठमंजपीठचपावती ॥ विधाभिन्नामहा
 मायापूज्यतेसाधकतैमेः ॥ सर्वेषांचैवपीठानांप्रधानं योनिपीठकं ॥ तत्रसंपूजितादेवीशीघ्रमेवप्रशीदति ॥ अनिमाद्यष्टसिद्धानांपरमंका
 रणमुने ॥ योनिपूजाविद्द्विविधिममसर्वार्थसाधनं ॥ नटीकापालिकीविश्वारजकीनापीतांगना ॥ ब्रह्मणीमूडकन्याचतथागोपालकन्य
 का ॥ मालाकरस्पकन्याचनवकन्याप्रकीर्तिताः ॥ विदग्धासर्वमागियामंभयुक्तास्वतत्पराः ॥ गुरुपदेशतोयाद्यानामथावरवर्णिनी ॥ अ
 न्यथातुवरारोहेनरकेपतनेभवेत् ॥ अथवासर्वजातिनांविद्वांलक्षणान्वितां ॥ आनीयान्यतेमांतासांविद्वद्वालक्षणान्वितां ॥ सु
 दरीयोवनोन्मत्तानिलज्जांचारुहासिनी ॥ कृतादिगंवरीतांचगंधकुकुमचंदने ॥ अनुलिप्तांमुक्तकेशीततस्वयोनिमंडले ॥ गुरुपंक्तिं
 समारभ्यपूजयित्वाषडंगकं ॥ पीठपूजाविधायाथतन्मध्यपूजयेद्विद्वां ॥ तत्रचावाहनंतासिजीवन्यासोनवामुने ॥ उपचारैः पूजयित्वा
 अर्घ्यदत्त्वामहामुने ॥ जप्त्वालिंजेभैरवंचपूजयित्वा महेश्वरं ॥ गंधाद्युचाक्षतैपुष्पैर्होमंकुर्यादतंपरं ॥ ओंधर्माधर्मकविदीप्तेमात्माग्नौम
 तसाश्रया ॥ सुषुम्नावर्त्मनानित्यमक्षरुतिर्जुहोम्यहं ॥ स्वाहांतामममंत्रोयं प्रतिधाराहृतिपुनः ॥ पूणाहुतिंजपांतेच जुहुयात्तनुनामुना ॥
 ओंप्रकाशाकाशहस्ताभ्यामवलंब्योन्माताश्रया ॥ धर्माधर्मकलास्तेहृष्टांमग्ने ॥ जहोम्यहं ॥ स्वाहांतामममंत्रोयं प्रतिधाराहृतिपुनः ॥ पूणाहुतिंजपांतेच जुहुयात्तनुनामुना ॥
 जाकालेविनानैवयुरेष्टकिंदिगंवरी ॥ पूजाकालंविज्ञेयसुरापेयाचशाधक ॥ संप्रपश्यहीयतेदृष्टापीताचपशुतां वज्रतः ॥ सौत्रमन्याकुला
 शरेवहृणाः प्राप्तिवेत्सुरा ॥ अन्यत्रकामतः पीतांप्रयश्चिन्तीभवेन्तरः ॥ भार्गवेनपुरसप्ताश्रत्वादेवीचवारुणी ॥ ब्रह्मालोकगुरुसा

ना

॥२६॥

१६१०

सात्ययोभागेवातिकं ॥ आमाद्योरचितं ब्रह्मावाचा मृतसमानया ॥ देवानाममृतं ब्रह्म तदिदं लोकिकी सुरा ब्रह्मानमयी देवी कुलाचारेण भुज्य
 ते ॥ सौत्रामन्यां च देवैर्ब्रह्मपते सुरैर्देवहि ॥ सेयं सुरावया ब्रह्मन् ॥ तस्यापापप्रमुच्यतां ॥ ब्रह्मानं प्रतिपत्वा हततो सो भृगुनेदतः ॥ मद्राको निष्कलं
 तस्या तद्वाक्यं च पितामह ॥ अमोच्चैश्च करिष्यामि तदर्थं नियमः कृतः ॥ सौत्रामन्यां कुलाचारे सुरापापविमुक्तये ॥ मंत्रयत्रं प्रविक्षामि शृणुष्वेक
 मना प्रभो ॥ एकमेव परं ब्रह्म स्थूल सूक्ष्म सभेधकं ॥ कवोद्वं ब्रह्म हत्वा तेन तेनाशयाम्यहं ॥ सूर्यमंडलसंभूतेवरुणालयसंभवे ॥ अमाबीजम
 येरेविमुक्तं शापाद्दिमुच्यतां ॥ वेदां नां प्रणवो बीजं ब्रह्म नंदमयं यदि ॥ तेन सत्येनैर्देवि ब्रह्म हत्वा विपोहतु ॥ हत्वा ब्रह्मणो मंत्रां भार्गव प्रणोम
 यत्पतं ॥ जगाम भुवनं देवि ब्रह्म स्वभुवनं ययौ ॥ ब्रह्म हत्वा नीकुलाचारी सुरानीत्वा संवलत्सुहं ॥ पतितं यदि तस्यां गेग छुतियदिरेणावा तावत्का
 लवशान्तिं देवी लोके महीपते ॥ पीत्वा पित्वा पुनः पीत्वा पातेतत्वा च भूतले ॥ उक्षाय च मुने पीत्वा पुनर्जन्म न विद्यते ॥ पीत्वा लिंगं कुलाचा
 रे प्रमदो यो वनान्विता ॥ कोटी जन्मार्जितं पापं ततः क्षणादेव नाशयत् ॥ पीत्वा पीत्वा च पीत्वा च मुक्तकेशकुलैः सह ॥ ब्रह्म लोके वशे देवि स
 त्सत्यं न संसयः ॥ तत्रैव व्याप्तिमाप्नोति पुनर्नैव निवर्तते ॥ पीत्वा च पूजयेद्देवी श्रीसत्वं लभते ध्रुवं ॥ तत्रैव लयमाप्नोति पुनर्नैव निवर्त
 ते ॥ पीत्वा अग्निहोत्रं हत्वा त्रैलोको श्रयं धारणं ॥ जयते साधकः श्रेष्ठो महायोगी महासुखी ॥ पीत्वा योगी भोगयित्वा सोहं हसस्ततपरं ॥
 स्याहेति जाजायते वीरो जीवन्मुक्तो जत्रये ॥ चिरं जीवी जरा मुक्तो विमुक्तः सर्वपातकैः ॥ वक्ष्ये मिति वलां चापि सिद्धिं लं सभवाप्यच ॥ अ
 निमादि युतो पितृसत्यं सत्यं नरांसयः ॥ इति ते कथितं दिवं सुराशापविमोचनं ॥ इति ते कथितं देवयथा पुण्या दिगं वरी ॥ पूजयित्वा

ऊत्ता ३ व

ग

मे ५

ज्या

ध्या

वं सद्देवी मुच्यते सर्वपातकैः ॥ एवं देवी मथीत्वा किमसाध्यं जगत्रये ॥ हरे प्रकोपिते वाणः पूजयित्वा दिगंबरी ॥ स्थिति स्थितिलयादीनां
 कर्ता च जगदीश्वर ॥ रोगेभ्यो घोररूपेभ्यः पुत्रयित्वा विमुच्यते ॥ अपुत्रो लभते पुत्रं दुरिद्रो धनमाप्नुयात् ॥ आरभ्य मुक्तप्रतिपत्त्या वसं
 च दशी भवेत् प्रत्यहं पूजयेद्यस्तुतिधिसंख्या दिगंबरी ॥ मंत्रसिद्धिर्भवेत्तस्य सत्यं सत्यं न संशयः ॥ विरसाधनकमोणिदुःखसाध्या
 निकेवलं ॥ सुसमं साधनं होतवस्ते हास्यकाशितं ॥ गोपनीयं प्रयत्नेन पुत्रेभ्योऽपि न दर्शयेत् ॥ एतेष्वकचितं स्तुभ्यं पूजाविधिरनुत्तमः ॥
 साधनं सर्वथा चैनं गोपयेत् मातृजारिवत् ॥ द्वाचारं तं नैव तीर्थपटलः ॥ वशिष्ट उवाच ॥ कुले संया निपात्राणी पिशिता नाचलक्षणां ॥
 कुलद्रव्यसन्निर्माणं बहू महात्म्यमेव च ॥ अविधातयतः पापं सद्दिधौनेयतः फलं ॥ तत्सर्वं श्रोतुमिच्छामि वद मे कुरु निधे ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ मुने शृणु
 प्रवक्ष्यामि यन्मोपरि दृष्टिं ॥ तस्य श्रवणमात्रेण त्रिदशैः समतां व्रजेत् ॥ आधारेण विना भ्रंशेन तृप्यंती श्च देवता ॥ तस्माद्विधिबद्धा बंधं
 कल्पयेत् कुलनायकः ॥ आधारं त्रिपदं प्राहुः षट्पदं च चतुस्पदं ॥ अथवा वर्तुलाकारैः ॥ कुर्यादिति मनोहरं ॥ स्वर्णैरेष्य शिला कुर्मकपा
 यां लाङ्गुलं च मृन्मयं पात्रं कुर्यात् मनोहारि त्रिपंचगुणं लंकं ॥ कुलद्रव्यं प्रवक्ष्यामि मुने शृणु समाहितः ॥ अंभसां द्वादश प्रस्थं प्रस्थाप्य तत्र मे
 व च ॥ तं तुलाच च प्रस्थं सुप्रस्थं पयसा स्तथा ॥ मुष्टिमात्रं कुर्यात् देयं एतस्मिन् प्रस्थापयत् चोद्रे ॥ शीतादिरहितं स्थाने स्थापयेद्दिवसद्वयं ॥ त
 तो बहो समारोप्य जेवालशो दृशं पचेत् ॥ अवरोप्य पुनः शीतामवस्थां स्थापयद्दुधः ॥ पयः प्रस्थेन प्रीत्वा तु हस्ताभ्यां मेलयत्ततः ॥ समं
 कसमं च तत्रैतानि ॥ पयसा लोप्य मेलयेत् ॥ एषा तु पेषि कीर्या ता पूजिता देवदानवे ॥ कुलकुलां विना स्वर्ययः करोतीह दुर्मती ॥ सयाति

नरकंघोरं एकविंशतिभिः कुलैः देवान्पितृसमभ्यर्च्य मुनेशास्त्रोक्तवत्तना ॥ गुरुं स्मरन् पिबन् मद्यं रवाद्भ्रमां संनदोषभाक ॥ सेवते चेत्सुखाथाय म
 द्यादीन्सचपातकी ॥ असेवेदेवताप्रीत्यै स्वाभिलासविवर्जित ॥ स्वपचोयं कुलज्ञानीर्वैष्णवादिदिरुच्यते ॥ यः कौलिकः कुलज्ञानं न पश्यति न विंदति ॥
 धिक् तस्य जीवने लोके धिक् तस्यैव योरथ ॥ त्रिविण्णपुण्यकर्मणस्तेशास्त्रयोगिने ॥ येषां किंचित् भाग्यवशात् कुलज्ञानं प्रकाशते ॥ ते वं द्यास्ते म
 मात्मानं स्ते कृतार्थानरे तमः ॥ येषां मुत्पद्यते चित्ते कुलज्ञानं मयोदिनं ॥ त्रासितास्ते मया पूर्वपशवः शास्त्रकोटिभिः ॥ कुलधर्मं न जानंति ते ॥ ति ४
 ज्ञानाभिमानिनः ॥ पशुशास्त्राणि सर्वाणीमयेव कथितानि वै ॥ स्मृतं तं तरेण मंत्रेण मोहनाय दुःखमना ॥ न हि पापप्रशक्तानां तेषु वांछाभि
 जायते ॥ तेषां तु सति नास्तिकल्पकोटी शतैरपि ॥ बहवः कौलिकं ज्ञानं श्रुत्वा ज्ञानविडम्बकाः ॥ निंदति हास्वकुद्धे वपारं पार्यविमोहितः ॥
 वशिष्ठ उवाच ॥ मद्यपानेन मत्तानां यदि सिद्धंति केवलं ॥ मद्यपानरता सर्वे सिद्धिं यांतु च पाशवः ॥ मांसभोजनमात्रेण यदि पुण्यं गतिर्भवेत् ॥
 लोके मांसाशिनः शर्वे पुण्यभाजो भवन्तु ते ॥ स्त्रीसंभोगे च मात्रेण यदि मोक्षं प्रजायते ॥ सर्वेऽपि जंतवो लोके मुक्तास्तु स्त्रीनिसेवनान् ॥
 बोद्धुं उवाच ॥ अत्र शृणु त्वं पुत्रं कुलधर्मो महालया ॥ मोक्षं ददाति भूतानामेतद्धर्मप्रवर्तितं ॥ दृष्ट्वा पानं यत् क्रियते सुरापानं तदुच्य
 ते ॥ तन्महापातकार्येव वेदादिषु निरूपितं ॥ वशिष्ठ उवाच ॥ त्वं न मुखवात्स्यातु मिच्छामि कुलधर्मविशेषतः ॥ एतस्य हि विशेषेण त्वत्स
 मो नास्तिकश्च न ॥ तस्य धर्मस्य माहात्म्यं सर्वधर्मोत्तमस्य च ॥ ब्रह्मे परमेशानयदिते लिख्यमाणमयि ॥ बोद्धुं उवाच ॥ मुने शृणु प्रव
 द्यामि जन्मात्वं परि पृच्छसि ॥ यस्य श्रवणमात्रेण योगीनीनां प्रियो भवेत् ॥ शिवब्रह्मगुहादीनां नमः सा कथितं पुरा ॥ कथया

मितवस्त्रेहाक्षुण्णैकाग्रमानसः ॥ पारंपर्यक्रममायातमतिगोप्यमहादुते ॥ अकथ्यं परमार्थेन तथापि कथयामिते ॥ सर्वेभ्यः श्रोतव्या वेदावेदे
 भो वेदं परं ॥ वेदवात्परमं शैवं शेषादसि एवमुत्तमं ॥ दक्षिणादुत्तमं वाग्मेवामात्सिद्धांतमुत्तमं ॥ सिद्धांतादुत्तमं कौलं कौलात्परतरं नाहि ॥ शुद्धा
 दुत्तरं वत्सारात्सारतरं परं ॥ मधित्वाहो नमंथेन वेदागममहर्निशं ॥ सारं गेन समाख्यं कुलधर्मसमुद्भूतं ॥ एकतः सकलधर्मा
 येद्दर्शयतादयः ॥ एकतः कुलधर्मोयं सर्वथाधिकः ॥ प्रिये ॥ प्रियप्रविष्णुति यथानद्याः समुद्रवेगतः ॥ स्थिता तथैव समयासरेकु
 लस्य महंतं ॥ अस्ति चेतुस्तानवानकश्चित् मत्स्यो भुवि मानवः ॥ तथैव कुलधर्मेण समोऽस्ति भुवनत्रये ॥ जन्मभिर्वहुः भिध्वा तैस्तपोभि
 मुनिसत्तम ॥ मोक्षं तुलभते बुद्धा जीवन्मुक्तस्तु कौलिका ॥ सत्यं सत्यं पुनः सत्यं सत्यं सत्यं पुनः पुनः ॥ बहुनात्र किमुक्ते नष्ट एतन्मवधा
 नतः ॥ न कौलिकसमो धर्मः सत्यमेतद्ददामिते ॥ योगी चेन्नैव भोगी स्याद्भोगी चेन्नैव योगवान् ॥ योगभोगात्मकं कौलं तस्मात्स वा
 धिकं त्विदं ॥ इत्याचारतंत्रे चतुर्थः पटलः ॥ वौद्धवाचः ॥ मुनेष्ट एतद्दृश्यं मे समयाचारलक्षणं ॥ कुलाचारान्तचारिणां सिद्धाः स्युर्नास्ति
 संदेहो वेदवाचारतत्परः ॥ परनिंदासहिष्णुस्पादुपकाररतः सदा ॥ पर्वतो विपिने चैव निजने शून्यमंडपे ॥ चतुष्पथे नोऽयमधेयदिदेवा इति
 भवेत् ॥ सहाध्यात्वा मनुजं नान्वागच्छेद्यथा सुखं ॥ यथा दृष्ट्वा महाकालं तमस्कुर्व्यात्सितं ॥ सेमं करीतथा विष्णुं जं वृकी जमदुतिकां ॥ कशोदरी
 महाचंडे मुक्तकेशि वलिप्रिये ॥ कुलाचारप्रसंगात्पेन मत्से शंकरप्रिये ॥ रमशानं वरावंदय प्रदक्षिणमनुं व्रजेत् ॥ अणाम्पेन नमं त्रेण मंत्री मंत्रफलं
 लभेत् ॥ घोरदंष्ट्रे करं लास्ये किं शिष्टं प्रनादिनि ॥ घोरुघोरैरवास्फालेन मत्से विति वासिनी ॥ रक्तवस्त्ररक्तपुष्पविलोक्य त्रिपुरां विका ॥ अणाम्प

दंडवदुमौहमंमंत्रमुदीरयत् ॥ वंधूकपुष्पसंकासेत्रिपुरेभयनाशिनी ॥ भाग्योदयेसमुत्पन्नेनमस्तेवरवाणिनी ॥ कृष्णचणोतथापुष्पराजानंरा
 जपुत्रकं ॥ रक्तपुष्परक्तवस्त्रं कुलद्रव्यादिकंतथा ॥ हस्तप्रथमशस्त्राणिकुलकं वीरपूरुषान् ॥ महिषंकुलनाथंचट्टमहिषमर्दिनी ॥ प्रणम्य
 जयदुर्गास्पासचविघ्नैर्नलिप्यते ॥ जयदेवीजगद्धात्रीत्रिपुरैर्नैर्विदेवते ॥ भक्तैर्भ्योवरदेदेविमहिषाद्विनमाम्यहं ॥ मधभांडुसमालोक्यमात्ममांसं
 वरस्त्रियं ॥ दृष्ट्वाभैरवीदेवीप्रणम्यविमृषन्मनुं ॥ चोरविघ्नविनाशायकुलाचारसमूहये ॥ नमामिवरदेदेविमुंडमालास्थिभूषिते ॥ रक्तमां
 ससमाकीर्णवदनेत्वांनमाम्यहं ॥ एतेषांदर्शनोदेवि यदि नैव प्रकुर्वति ॥ शक्तिमंत्रं पुरस्कृत्येतस्यसिद्धिर्न जायते ॥ समयाष्टकं प्रवक्ष्यामि शृणु
 श्वेकमनामुते ॥ येनविज्ञांमात्रेणसिद्धोभवतिसाधकः ॥ घातेननचनिदेनविष्मयेनविलोकयेत् ॥ रजयेद्भावयश्चेववर्जयेन्नजुगुप्सयेत् ॥
 कामंक्रोधंचमात्सर्यविकारंचेंद्रियोद्भवं ॥ निंदालज्जादौर्मनुष्यघातयेदष्टकंमुते ॥ मंत्रमुद्राक्षस्तंत्रंचयोगिनीवीसंगमं भैरवाममचाराच
 मन्मत्सर्वप्रगोपयत् ॥ देवंगुरुं सुराविद्यासाधकान् योषितांतथा ॥ मुभामुभं कमेचैवनिंदेन्नैवकदाचन ॥ कन्यायोनिंपशुकीडांनप्रांस्वीप्रकृष्टस
 नी ॥ कृतविग्रहपाप्मानंकुवीरनविलोकयेत् ॥ गुरुं देवीतथासाधूशक्तिंचात्मानमप्ययं ॥ भक्तितः साधकान् सर्वान् प्रजपेच्चप्रयत्नतः ॥ गुरुंवाक्यो
 देशंचसाधूक्तंतीर्थदेवतां ॥ स्वधमेवकुलाचारंसदातत्वेनभावयत् ॥ अगम्यागमनंधूर्तगोष्ठीचुर्वनंततः ॥ अतः ॥ तं पापमोहीचवर्जितसिद्धिसाधनः ॥ वि
 न्मुत्रंशोणितं ह्रंदंहीनागंपिशितंयुवां ॥ केशलाहंकपंचैवचाष्टौनेत्रजुगुप्सयेत् ॥ इत्येवंसमयाचारंयः करोतीहसाधकः ॥ सप्राप्यदेवीसद्भावंजी
 वन्मुक्तिंचविंदति ॥ एवंतारामतं प्रोक्तं सर्वसिद्धिरनुष्ठितम् ॥ अनेनचीनाचारेणतारामाराध्यसाधकः ॥ यद्वानलभतेवस्तुतन्नास्तिभुवनत्रये ॥ अदिमुवाच ॥

॥ २६ ॥ व
 देवदेव महादेव जगत्प्रलयकारकः ॥ कलाचोरेण मद्यधैक्यसिद्धिर्भवत्प्रभो ॥ यदि तन्मदिशपानं यत्परस्त्रीनिषेचितं ॥ अधर्मे कारणां
 धिः सर्वमेसंशयं प्रभो ॥ शिव उवाच ॥ मद्यप्रहोस्मि कथयामि शृण्वन्मपुत्ररुदा ॥ वने रम्य भुनयः साधकाः पुरा परस्त्रीयं वर्धयति मद्यं वादति
 मोहितादिगंचरास्तथा मुंडानतिचेष्टाविधारिण एतान् दृष्ट्वा हे पुरतो ब्रह्मालोकपितामहः आगत्य मत्समीपे तु प्रोवाच किमिदं प्रभो एतच्च
 सर्ववैश्वत्वा मुवाच तमहं प्रिये पितामह न जानाति चीनाचारकं मभवान् दुष्टतारं महाविद्यामेते सर्वजपंति हि पूजयंति च तामेव चीनाचा
 रपरायण साधकाः सर्वे एव ते महाकोला महाशयाः जीवन्मुक्तिं गताः सर्वदेवीभक्तिपरायणाः परस्त्रीकृतोश्चैव मद्यपानाश्च नित्यं स
 श्रममेधादप्यधिकं लभन्ते फलमुत्तमं एतौ सुनिन्द्यन्मोहान्मोहापातकचान् भवेत् इतो दूरं प्रयाहित्वं न मां स्पृश पितामह एतं
 वमुक्तः समयं ब्रह्मालोकपितामह परं विस्मयमापन्नं संशयो विष्टमानसः किमिदं शंभुना प्रोक्तं देवाचारविरोधकृतं एतिसंचितयेन्मो
 मं प्रायपंकजसंभवं ततो वैकुण्ठमासाद्य श्रीविष्णु परमेश्वरं कृतोजलिपुठो भूत्वा सर्वमेतदुवाच स देवदेव महाविष्णो संसारस्थि
 संतकारकः छिंदि संशयं देवमहं ते मनसि स्थितं त्वदन्यं शयस्यास्पृश्यं ताकस्मिन्निविद्यते तीर्थपर्यटनापाद्यगतं दारुवर्णमिया तत्र सर्व
 मुनिगणाः परस्त्रीकर्षणोरताः मोदिशपानसंजातमदाद्युणितलोचनाः रममानाः परस्त्रीभिर्निलज्जा सर्व एव हि एतान् सुदुराचारा
 शठान् दृष्ट्वा कोलासर्वसितं महादेव ववाच त सर्वमेव दद्याति धै पापाचारान् पिमुनीन् प्रसंसत्समहेश्वरः अद्यापर्याविष्टस्मात्तु दृश्यं पु
 न पुनः उवाच साधकास्ते वै जीवन्मुक्ता महाशया तां निन्दितं त्वमहापापमभूत्तद्वृत्तं वृत्तं ततो हं विस्मया विष्ट प्रापस्त्वां जगदीश्वरं

॥ २६ ॥

६४

एवमेव शयं चिंथितं कुरुणा यद्विबुधैः ॥ एवं स ब्रह्मणा प्रोक्तो विष्णुः ॥ सर्वेश्वरः प्रभो ॥ भक्त्या परमया युक्तो स्तान्मुनीन्प्रणमाम्यहं ॥ उवाच तं वि-
 धातारं तत्त्वज्ञानमयं बच ॥ तथा हीरुपने दृष्टा मुने यो येषितामह ॥ तारा माराधयंतस्ते सर्वे साधक सत्तमा ॥ परस्त्रीय कर्षयंति मेघखां ॥ इति
 नित्यसः ॥ **सिनचीनं तेन याम्यंते भगवतः प्रसादतः ॥ चीनाचारसमाश्रित्य मुनयस्ते महाशयाः ॥ तत्त्वज्ञानमयं सर्वे विहरंती महीतले ॥ त्वया शु-**
गलुतत्रैव तात्प्रसादयपंकज ॥ तेषु दूष्टेषु भगवतो ब्रह्मत्वमपि यास्पति ॥ महादेवेन यत्प्रोक्तं सत्यमेवं न संशयः ॥ **आचर्योः मनसं स्प-**
श्यः साधकान् यो विनिंदति ॥ शिव उवाच ॥ ततो विष्णुं प्रणम्य सोऽपरमेष्ठितरा न्वित ॥ गत्वा दारुणं वणं सर्वान् प्रणमामाण मुनीन्धरात् ॥ **ब्रह्मा-**
च परमाभक्त्या स्तोत्रैर्वह विधैरपि ॥ तेषां प्रशामसाद्य कृतकृत्यो भवो द्विधिः ॥ **देव उवाच ॥** महाचीनक्रमाचारस्तोत्रा बुद्धयपथसः ॥ न सिष्टः
 सक्रिमकरोतन्मेव हि मेहेश्वर ॥ **नीलाचलं समासाद्य कुरुलाचार परायण ॥** ततो क्षमाला युवती चांडाली रमयन्मुनिः ॥ जपं समा-
 ध्यामास तारा मुक्तिप्रदायिनी ॥ मदिरानेकप्रस्तामतिमदधूणि तलोचनाः ॥ तारा माराधयामास कृतकृत्यो भवेत्तदा ॥ सास्तु त-
 महादेवी तारा शंसारतारिणी ॥ तमुवाच वशिष्ठ त्वं दृष्टुं दृष्टुं येषि तान् ॥ **वशिष्ठ उवाच ॥** तारे देवि जगन्मातृज्ञानविज्ञानदायिनी ॥
 वदमेकवृत्ते त्वतः प्रसन्नदेहि मे शिवे महाचीनक्रमाचारे यैस्त्वां संपूजयिष्यति ॥ सर्वदा तस्य भक्तस्य साक्षात्वं हि भविष्यति ॥ **श्रीदेव उवाच ॥**
 चीनाचारेण यंकश्चिन्तारं तारा संपूजयिष्यति ॥ समे पुत्रत्वमागम्य सत्यं सत्यं न संशयः ॥ इह भोग्यान्धरात् भुक्त्वा दृष्टुं स्पतिरिवापरः ॥

गुध

श्रीगणेशो॥ महाचीन॥

धर शिखर

श्रीनारायणः
॥ पठल ॥

॥ ३० ॥

30

अंतेमाध्यंतिमत्यार्थेयत्रमेगणनायकः॥ रूपयोवनसंपन्नोरुद्रकन्यागणेशस॥ विहरष्यत्सौवीरोद्यानचंद्राकतारकं॥ तत्रापिभु
वितावत्सयोगसिद्धिरनुत्तमा॥ अनिमाद्यासिद्धयस्त्वासेविष्णुतिरंतरं॥ हतिलक्ष्मणस्याववर्षेसोमहामुनि॥ नक्षत्रलोकमासा
द्यअद्यापिद्योततेदिशि॥ एषतेकथितादेविचीनाचारः सुदुर्लभः॥ रामाचारेणसाधकैर्दुःभुक्तिमुक्तिलभेतवै॥ एतत्सर्वप्रयत्नेनगो
पितव्यंत्वयाप्रिये॥ यथास्तनोतलभतेतथाकार्यमहेचर॥ स्वयोनिरिवदेवेशिगोसंयंपमुसनिधौ॥ योभक्तः साधकोलानीतस्मैव
क्तव्यमेवहि॥ इत्याचारतंत्रेपरमहरहस्यपंचमः पठलः॥ शिवउवाच॥ अथातः संप्रवक्ष्यामिरहस्यंशृणु पार्वती योनिमुद्रानजानातिविनाहो
मार्चनादिभिः॥ योनिमंडलमासाग्रमूलविधांजपेत्तुयः॥ तस्मात्प्रणामैः सिद्धिमाप्नोतिविनाहोमार्चनादिभिः॥ योनिमुद्रानजानातिमू
लविधांश्चण्डितयः॥ तस्माद्विरादसिद्धिस्तन्नासियत्नसाधयेत्॥ यदिभाग्यवशादेवियोनिमुद्रावलोकतं॥ प्रणम्यदंडवद्भूमौ
मनसा जपमाचरेत्॥ भगवन्नामदेशान्तियोगिनीयोनिरूपिणी॥ तस्माद्यत्नतमंत्रलोमतामुद्रासमयेत्॥ अष्टम्यांचचतुर्दश्यांमं
गलेशनिवाशेयोगिनीकुलचंद्रेशसंस्थितायततोमुने॥ योनिमंडलतत्त्वताकुलद्रव्यकरणे॥ सरुद्रइतिविज्ञेयः सर्वशास्त्रे
षुनिश्चितं॥ योनौष्टिष्टन्नाशर्वचमासंमत्स्यंतथा मधु॥ कुलद्रव्यानिचेतानिभक्षयेत्कुलकौलिकः॥ मदिशानंदसानंदोमांसंमु
द्राशनःसदा॥ पंचतत्त्वंनसेवंतेसकयंकुलकौलिकः॥ मद्यमांसंतथा मत्स्यमुद्रामैथुनकर्मच॥ नसेवंतयदादेविसकयंकुल

४

श्रीगुणना॥

श्रीवृत्तायः
॥ ३० ॥

नरके

शामनु६

कौलिकः पंचतत्त्वविनानासि शाक्यनां भुक्ति मुक्तिषु तस्मात्सर्वप्रयत्नेन पंचतत्त्वनिवेदयेत् भगवत्यै भक्षयेत् तस्यासंविजितेन्द्रियः
 निषेव्य पंचतत्त्वानि सर्वदा नंदमानसः कौलाकुलाश्वनेन विहरेत् कुलभैरवः संस्थाप्य वामे कुलजां कुलपूजारतो भवेत् देयं तस्यै
 पानमभिरवाद्यंतं मुखतः प्रिये पविश्य योनिमुद्रां च जपेन्मंत्रमनन्यधी आत्मानं भैरवं मत्वा योनिं भगवतीं तथा भैरवाचारसंप
 न्तः प्रविशेद्योनिमंडले अलिङ्ग्य युवतीं गाढं संचुष्या धरमेव च दंतक्षतं नपाधातं तत्र तत्र विनिदिशेत् कुलोद्भवेन द्रव्येन पूजयेत् तर्पये
 च यः यदि गच्छेद्भोगरता कपठं नैव कारयेत् देवी चंद्रवतीं तस्य सर्वनाशयते भ्रवं याशक्तिसा महादेविके वलातं दूरुपिणो तद्योगे नैव मु
 क्तिस्मात्साधको वीररूपधर एतित्वा जपेद्विद्यां केवलं भावतत्परः जातिसंबंधबुद्धिस्मान्न कदापि च साधकः जातिसंबंध
 तो देवीं प्रतिपद्यते --- ॥ उल्लिखं भक्षयेत्तासां दद्यान्मोक्षं च मेव हि शक्ति उल्लिखं यिवेद्व्यं वीरोच्छिष्टं तु चर्वणं शक्तिवीरप्रसादेन
 किं न सिध्यति भूतले आनंदैर्पूर्णं हृदयो विहरेत् कुलभैरवः रक्तचंद्रनदिग्धां गतां ब्रह्मरिताननः रक्तमात्म्यां वरधरो रक्त
 कोपिनभूषणः तस्माद्यत्नेन देवेशि कुलाचारतो भवेत् शक्तियुक्तो जपेद्विद्यां च विद्यां केवलं जपेत् यदि वा रजयेन्मोहा
 सिद्धिं हातिस्तु जायते ॥ तस्माद्यत्नेन मंत्रज्ञो भवेच्छक्तिपरायणः एतन्मंत्रं च गोपयेत्मातृजारवत् मोहाप्रकाशादचिरा
 दयोयति न शंसयः ॥ एताचारसारतंत्रमहारहस्यकथनं नाम षष्ठमः पठलः ॥ देवुवाच ॥ देवदेव महादेव महाकारुणिकः प्रभो यो
 गिनां किं सदासेव्यं कौलानां बलपुष्टिदं मनसांच लहरां किमसाध्यफलप्रदं वदस्व तद्दिशेणेन यद्यहंतं बवल्लभा ॥ शिव उवाच ॥ अ

श्रीतारा॥

श्रीस्वामाये

न३

च३

श्रीरामनामः महाचीन०

॥ पृथु ल
श्रीदुर्गायै नमः

॥ ३१ ॥

देवाः

कथं मे तच्च विदेवा सुर नरेष्वपि कथयामि तव प्रीत्या गुह्या गृह्यतरं महत् अत्रा त्वया पि गोत्रं यन्मतेन पशुशं कुटे बलो नाम हाना मा-
सीर सुरो वलवान् पुरा जित्वा सुरगणा त्सर्वानि शोभत स्वयमेव सः ततः पलायतः सर्वभयो विद्यादिवो कशः पुरंदर पुरोधायं मृतं पि
त्या सुनिश्चितं नान्योस्ति तस्मादधिकं प्रातातो मधुसूदनात् इति संचिन्त्य सर्वे ते मुनयः परमेश्वरं संस्तुयमान मन्त्रिभिः सिद्धगंधर्वसे
वितं दृष्ट्वा पुंडरीकाक्षं प्रणम्य दंडवदुच्चैः उचुः प्रांजलयः सर्वदेवां शक्त पुरोगमः नमोस्तु हरये तुभ्यं सर्वदुःखहरायते सुरानामा
तिनाशाय सर्वशायनमो नमः नमस्तु मूर्ते ये तुभ्यं स्तुतिस्थित्यंतकारिणे गुणातीताय शुद्धाय परतोपि परायण्य सर्वोत्तमनेन
मस्तुभ्यं सर्वशक्तियुताय च सर्वताय सर्वलोकाय साक्षिणे तेन मो नमः इति स्तुत्वा सर्वलोकं तद्गुणं तं निवेदयेत् शरणं त्वांगतं सर्वत्र
हितं संनिहन्त्य च दुराचारे बलो मृत्युं यथापात्य विरेन सः रक्षास्माकं च शक्रस्य तथा कर्तुं पत्वमर्हसि अत्रेदं वचनं तेषामिदं प्रा
ह पुरंदरं दृतांतं मे न जानामि बलस्यास्पृष्टं रात्मनः ब्रह्मणो न मया वापि न सवधो शिवेन वा त्वयैव बध्ना भवति स दुरात्मान
शंसयः एतत्सर्वं महेशाय निवेदयेत् पुरंदरः स एव भगवात्सर्वमेतज्जानाति शंकरः तवाभिलषितं सर्वसंविधास्पतिगम्यता
प्रसद्यतां च यत्नेन त्वया सो भवं सलः अथ प्राणम्य शक्रं संसमायातो ममांतिकं आगत्य मुहुर्भावोसौ प्राणम्य चकृतां जतिः
तुष्टाव विविधैस्तोत्रैर्भवं गङ्गादभाषितं कैलासे निवसंतं मां ध्यातो वै रवेतं मीश्वरं स्तोत्रपाठैर्वह विधैस्तु दुःखनिनादितो

च

५

१८

५१

३४

कर

श्रीतारुण्ये नमः

चीनपटल

॥ ३१ ॥

॥२॥

श्री २ त शो

हृ ॥ मंदिः परितो हानं सवंतं विषतः अन्नेन वध्यः सखलौ दुरात्मा सो भविष्यति भविष्ये मेतद्विज्ञाय शक्रमाहुय सन्निधिः तस्मै
 तत्परमं हानं हत्वा च मिदं वचः त्रैलोक्यविजया हानं मेतत्रैला क्यदुर्लभं त्रैलोक्यविजया हानं नास्ति तत्वं महेश्वरि अ
 सेवना आशमनं परमात्मप्रकाशनं अखंडानंदनिलयमद्वैतपरमास्पदं मनस्येव्यं करं रोगशोकसंतापनाशनं बलपुष्टि
 करं सम्पत्कयोगसिद्धिकरं महत् निसेवितामिमं सेवतस्य यं तावममांतिकेतो गत्वा वत्सरांते सबलोजिह्मते त्वया हते
 वशुक्तः समया प्रांजलिश्च दम्यवीत् ॥ शक्र उवाच ॥ देवदेव महादेव सर्वतु सर्वतत्त्ववित् विधिना केन सेव्यं को वामंत्रो वि
 शोधने तर्पणं स्वीकृतो मंत्रः संविदः कथया प्रभो सर्वमेतद्देशेण सांगोपांगो वंस्वमे ॥ शिव उवाच ॥ शृणु शक्र महा
 भाग मेतद्दामिते श्रुत्वा प्रिययत्नेन तं देवाच्यं नित्यतः --- त्रैलोक्यं विपाख्याता नाभानि प्रथमं शृणु कथयानित
 वस्तुहा अतिगुप्तानि सर्वतः त्रैलोक्यविजया सिद्धा सिद्धिदा सिद्धिमुल्लिख न ज्ञानं संवित्संविदा वशमाभंगा रशायना योगी वा योगि
 र्गनी सेमा योगमार्गप्रकाशिनी बुद्धाणी वस्तुसंभूता बुद्धानंदप्रदायिनी वा देवता वशकरे विजया विजयप्रदं समाधि वरदाता
 न नाशिनी ते कविंशति श्वेतरक्तपीतकृष्णपुष्पभेदाश्चतुर्विधौ श्वेतपुष्पावुद्भाणी साक्षत्रिया रक्तपुष्पिका पीतपुष्पाव
 वेश्पस्यामृदकृष्णप्रभूतिका आकृत्य पत्रत्वेनोसां सर्वविजानि प्रयत्नतः भर्जितारि हते देववृत्तितानि शिलातले

श्रीतारायणम्

धाय

च जे

ने

श्रीवीनयल

॥२॥

॥ ३२ ॥

॥ ३२ ॥

वं २

यो २

ब्रीजहज

त्रिकुटुत्रिफलाष्टगीकुठयन्याकसैधवं शविजानुशिंपात्राणीकदुकं नागकेशरं जगानिदुममेचीवजीरकद्वयमेव च एतानि स
 मभागानि रोहसुष्कानि चूर्णयेत् गृहीत्वा चूर्णमेतत्संकिञ्चिन्तु तत्समे उभैस्तु समंदत्वा शितो तस्मिन् श्रुये दृढा मिश्रयित्वा चतुर्थी
 शसमं दत्तं तया दृढं पुनः शिलातले पिष्टा त्रिसुगंधा प्रवर्तयेत् स्वर्णादिपात्रे भुरतः स्थापयित्वा ततः क्रमात् चतुर्भिर्मनुभि
 स्तस्याशोधनं समुपाचरेत् निवर्षयेत् तत्र पण्यं यथाविधि विशेषयेत् संविदे ब्रह्मसंभूते ब्रह्मपुत्री सदान्वये भैरवा नंदे हृदी रत्ना तं
 प्रायेपवित्राभव सर्वदा उं ब्रह्मणे नमः स्वाहा वास्तुणी शोधने नमः सिद्धिं मूलिप्रिये देवि हीनबोधप्रबोधिनी राजेश्वरी
 जायशं करीशानुकंठकं तिष्ठो देवी हं क्षत्रियाये नमः स्वाहा शोधने परंततः अक्षानेधनदीपाग्ने ज्वालाग्ने हानरु विष्णो
 आनंदस्पाहतिं प्रीतिं सम्पक्कृतानं प्रयच्छ मे ह्रीं वैष्णवे नमः नमः स्वाहा वैष्णवाश्च शोधयेततः नमस्यामि नमस्यामि योग
 मार्गप्रदर्शिनो त्रेलोके विजये मातः समाधिपुलक भव ह्रीं स्तुत्याये नमः स्वाहा एव ह्यस्तु शोधने उं अमृतं अमृतं तौ द्वे अ ने
 भूतवर्षिणी पदं ततः अमृतमाकर्षये हूं हूं सिद्धिं देहि ततः परं अमुकं मेतत्तौ भूयात् वशमानेयेततः परः द्विगंतो यमनु
 प्रोक्तं शतुष्काणां च मंत्राणां आनंदभैरवा तदभैरवा तत्र मंत्रयेत् शिवशे मम तत्कालं तत्कालं भूवस्तु एतत्तलं वामकर्णसमा
 युक्तं गायुमेहं इत्युत आनंदभैरवायेति शिखा मंत्रैरागतो वदेत् आनंदभैरवस्पायं आनंदभैरवीष्टु सर्ववद्दीजमाति

मा

॥ श्रीस्वामा ॥

ब्रीजं जायेताम

॥ ३२ ॥

वे
५

रूपचंद्रादित्वादिबन्धनयेत् कर्णवामाक्षिसंयोजनसुधादेमेमनुहृतोः मूलमंत्रं सप्तवारं तस्योपरि न योजयेत् आवाहनादिमुद्रां च धेनुयो
निततः परं दिग्बन्धनं धोदिभिस्तातत्रयपुरःसरं दिग्बन्धनात्तथा पाणिषाते विज्ञानविद्यातयेत् सप्तधा तपयेत् ब्रह्मरंध्रे मूलं जपन्मनु
गुरुं पद्मे सहस्रारं तथा संकेतमुद्रया त्रिवारेतपेये इत्यस्य कृद्वापि निजेष्टया रं पेसा रव्यगुरुं तत्र परापरं गुरुं ततः अंतैत्यानंदमैरव्योतये
येत्तदनुस्मरन् हृदये तपयेदेविमूले न तत्त्वमुद्रया संविदात्रिसकृद्वापि तिलमुद्रया प्रमाणात् ऐं वदवदपदंब्रूयाद्वादिनी ततः पदं
मजिह्वाग्रे स्पीरीभयेत्येतत्सर्वपदं ततः सतत्त्वप्रशंकरि स्वाहात्रिः प्रोच्य जुहुयात्मुखे भुवाम्भुते नदिमे नस्वीकुर्यात्संविदं ततः दुग्धाद्य
द्युतमाध्वीकसंधवेन सितयागुडेनापि पंककेन कदलीनया पद्मद्वामरं रव्यं पक्वाम्रपूतशोदिकं तेन विजयास्वीका
र्याकार्यसाधकैः ॥ दुग्धयोगेन विजयो केवलानंदवर्धिनी महातजस्करी चक्षुदोषादिविनिवारिणी सा पुर्जलयोगेन सर्वा
जीर्णविनाशिनी एतेन मेधासांधते वाग्देवी वशकारिणी विषमाचांतेर्मलां प्रतिभा मुतसांधते का स दोषानशेषां शुभमधुना सह
नाशयेत् संधवेन महावह्निश्च द्वास्मात्प्रवृणोत च सितयागुडेनापि मूलाष्टपित्तनाशिनी अतिशारे पशमनी स्वजकासप्र
सादिनी आमवातसमुद्भूते ग्रहणी च निवारिणी सर्वे वा मधुरै पुक्ता सर्वा मधुविनाशिनी बलपुष्टिप्रदा चैव मधुरस्वरदायि
नी तानविज्ञानदाक्षिण्यं शीलमार्गप्रकाशिनी बलपुष्टिप्रदा चैव मधुरस्वरदायनी तानविज्ञानदाक्षिण्यं शीलमार्गप्रकाशि
नी ॥ वहुनात्र किमुक्तेन केवलानंदवर्धिनी प्रकाशिता तव स्नेहात्सर्वांगमसुगोपिता अमास्वीकृत्य विजयां सहस्रारं गुरुं यजेत् वा

दृक्कामेव भुवा ये चतुर्थे तं निवेदयेत् पंचभूतोत्पत्तिबीजांते गंधादि पंचकंदिशोत् प्रणामदंडवद्विभोजनाश्रीगुरुपादुकां दृष्ट्वा वचनं
 नमं प्रजपेत् विहरत्कृती ॥ एवमभासतः शक्रप्रत्यहं वृत्सरंतुतः तेजस्वी बलवान्वाग्मी ध्यावी प्रियदर्शनः रूपयोर्वै संपन्नो
 नानागणसमाश्रयः ॥ विष्णुर्देहोद्भवः स्यात्प्रियावनात् संविदः केवलायास्तुं सेविनात्किं न सिध्यति संविदा सर्वयो मेधो
 संविदेव गरिवसी ॥ संविद्यर्थो गस्तेन ह कर्तव्यसाधकोत्तमः ॥ एककालट्टिका लंवात्रिका लंपंचकालिकं तोलकं वातदर्धमातो
 लक द्रुपमेव वा ॥ न नूनाधिकयां जात्रायथा भवति नित्यसः ॥ नूनाधिकां यामात्रायां फलं तत्तु नृजयते तस्मात्प्रमाणमात्रं
 त्यक्तं न्यसिद्धि मिच्छता ॥ एतत्तु कथितं सर्वविजया कल्पमुत्तमं प्रोभादादचिरादस्य वां ॥ त्रितं ते भविष्यति ह्युक्तः सम
 प्राशको निर्भरानंदनं दितः ॥ भद्राय मया युक्तस्तत्कृतमुपचक्रमं संवत्सरं प्रति दिनं धयतस्त्रियं कालं रं शक्रोति सेव्यं वि
 जया विद्या नावसिष्टः जित्वा बलात्तुरमभूदथ देवराज प्राप्ता हि वेश्मनकस्य सल्लुधकामः एतद्द्रुहस्य मुदितं परमं नि
 युक्तं कुत्रादि नैव कथनीयमिदं कदाचित् उत्कंठपातवमयाननुपूर्वहृतं देवित्यापि विधिना प्राणिधीयतां तत् ॥ ॥
 इत्याचारं वेदं गौरीसंवादे परमं हस्पातिरहस्यकथने संविदा कल्पे सवस्ववशीकारविधिः संवत्सरः परतः शुभं ॥ संवत् १८५४ आश्विन शुक्ल १५ गते शुभं

शिवप्रसाद

॥ ३३ ॥

॥ ३२ ॥